

Zij kwamen/Mereka datang – gedicht van Djodjie Rinsampessy

Wachtend op een terugkeer

Naar het beloofde land

Een voor allen

Allen voor een

Of toch

Vreemden voor elkaar

Molukken hoog in het vaandel

Een blik terug

Van barakken naar nieuwbouw

Van kampraad naar inspraakraad

Een nieuw gezegend huis

Wachtend op wat

Naar waar

Tegenstellingen passeren

Voorbij gezien willen worden

Weer willen betekenen!

Waar zijn de ouderen

Waar onze kinderen

Een leven om te overleven

Geachte dames en heren,

Vandaag is een bijzondere dag.

Twee jaar geleden mocht ik uw gast zijn - in de ontmoetingsruimte van de Molukse kerk.

We stonden daar met elkaar stil bij het 60 jarig verblijf van de Molukse gemeenschap in Nederland.

Ik had een koffer bij me.

Een oude koffer die - mijnheer Wenno - zestig jaar geleden had ingepakt.

Voor een reis die tot terugkeer zou leiden. Een verblijf in Nederland dat tijdelijk zou zijn.

Op die bijeenkomst mocht ik bekend maken - dat de gemeente Neder-Betuwe, samen met de SWB,

u een blijvend blijk van waardering en respect wil aanbieden.

Een gedenkteken.

Niet alleen ter gedachte aan het 60 jarig verblijf in Nederland,

Maar vooral - een symbool van herkomst en gezamenlijk verleden in Opheusden.

Wij bieden u dit aan – maar verwachten er geen dankbaarheid voor terug.

Met dit gedenkteken wordt ook geen recht gedaan
aan wat uw ouders, grootouders of uzelf hebt mee moeten maken.
We buigen hier vandaag niet recht wat krom is.

Laten we dit daarom een plek laten zijn- van ontmoeting en dialoog.
Een plek van herinneringen en een plek van hoop!

Zodat we - wanneer we hier samen staan - weten waarom.
Neem daarom de ruimte om te zijn wie u wilt zijn! Durf te dromen en te hopen.

Mijn droom, als wethouder van de gemeente Neder-Betuwe,
of namens onze gehele gemeenschap,
is dat deze plek of dit gedenkteken ook een aanleiding mag zijn
om met elkaar, als gehele gemeenschap,
het verleden te delen.

Uw verhaal, uw geschiedenis – dat van uw vader en moeder, van uzelf - in het
nu - of als kind.

Laten we luisteren naar elkaar en echt horen wat er gezegd wordt. Omzien
naar elkaar en elkaar echt kennen.

Neem ons mee, in de verhalen, emoties en gedachten, die naar boven komen
op het moment dat de koffer – zoals die, waar ik het zo net over had – geopend
wordt.

Want wat de toekomst ook brengen moge – hier ontmoeten wij elkaar

Trima kasih